

Сиромахътъ изпълнилъ поржчката. Намърилъ малко дете, разтворилъ неговото чисто сърдце и поставилъ въ него съвестъта.

Расте малкото дете, а заедно съ него расте и скъжтаната въ сърдцето му съвестъ. Ще стане малкото момче голъмъ човѣкъ, ще порасте въ него голъма съвестъ. И ще изчезнатъ тогава всички неправди, лъжи и насилия, защото съвестъта тогава ще бѫде заякнала и сама ще се разпорежда съ всичко.

(Съкратенъ преводъ).

Ив. Вазовъ.

Изгнаници.

Въвъ пустинята безгласна
Катъ се скитахъ азъ веднажка,
Въ пещера една ужасна
Чухъ, че нѣщо стene, пъшка.

Правда, Истина и Честность
Тамъ видѣхъ запрѣни бѣха,
Въ мракъ дълбокъ, въвъ неизвестностъ
Кроткитъ сестри скърбѣха.